

Λίγα λόγια γραμμένα από καρδιάς από την Υποδιευθύντρια του σχολείου μας, κα Ελβανίδου Ελένη

Αρκετοί συνάδελφοι, φίλοι αγαπημένοι, τις τελευταίες ημέρες με ρωτούν, αν και σήμερα το βράδυ θα κλάψουμε. Βλέπετε συνηθίσαμε να συγκινούμαστε κατά τη διάρκεια αυτής της ομιλίας, και γιατί όχι; να κλαίμε. Δεν είναι κακό να αποκαλύπτουμε πότε πότε τα συναισθήματά μας, τα οποία μπορεί να κρατάμε καλά φυλαγμένα όλη τη χρονιά, λόγω θέσης, λόγω ιδιοσυγκρασίας. Απάντησα λοιπόν στους αγαπημένους φίλους ότι και σήμερα θα συγκινηθούμε. Άλλωστε πώς να μην συγκινηθεί ένας εκπαιδευτικός όταν αποχαιρετά τους μαθητές και τις μαθήτριες με τους οποίους μοιράστηκε τρία ολόκληρα χρόνια;

Όσοι παρακολούθησαν τις δύο προηγούμενες τελετές αποφοίτησης ξέρουν ότι ο λόγος αυτός έχει κάθε χρόνο ένα διαφορετικό θέμα. Πέρσι η αγαπημένη μου κα Χατζημπαχάρη, διαβάζοντας την ομιλία μου, την αποκάλεσε εύστοχα -έναν ύμνο στη ζωή, καθώς το θέμα μας ήταν η ίδια η ζωή.

Φέτος, το θέμα μας είναι το χαμόγελο. Το γέλιο; Θα με ρωτούσε κάποιος. Όχι, θα του απαντούσα. Το χαμόγελο, με τις πολλές και διαφορετικές εκφάνσεις του. Το γέλιο, προσπάθησαν να μας το χαρίσουν, πριν από λίγο οι απόφοιτοί μας, μέσα από αστείες αναφορές σε όλους μας. Το χαμόγελο όμως είναι κάτι διαφορετικό.

Πριν ορίσουμε το χαμόγελο και τις εκφάνσεις του, πριν αναφερθούμε στο χαμόγελο που ευχόμαστε να σας συντροφεύει σε όλη σας τη ζωή, θα σας παρακαλούσα να ακούσουμε όλοι μαζί ένα τραγούδι, που γράφτηκε πριν από πολλές δεκαετίες. Όσο θα το ακούμε, θα παρακολουθούμε εικόνες από ταινίες του Τσάρλι Τσάπλιν. Θα ήθελα να προσέξετε, όσο μπορείτε τους στίχους του. Στη συνέχεια θα σας εξηγήσω την ιστορία του τραγουδιού, αλλά και τον λόγο για τον οποίο το επέλεξα.

Smile

Το τραγούδι, Smile, που μόλις ακούσαμε, συνέθεσε ο Τσάρλι Τσάπλιν, ο γνωστός σε όλους μας Σαρλώ, για να επενδύσει μουσικά μία από τις μεγαλύτερες του επιτυχίες, την κινηματογραφική ταινία, Μοντέρνοι Καιροί, η οποία γυρίστηκε το 1936. Η ταινία έχει φόντο το χρηματιστηριακό κραχ του 1929 και παρουσιάζει το έντονο πρόβλημα της ανεργίας και τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι άνθρωποι της εποχής εκείνης. Κατά τη διάρκεια της ταινίας, ο ήρωας μένει άνεργος, αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα επιβίωσης, αλλά δεν χάνει ποτέ το χαμόγελό του. Στο τέλος της ταινίας κρατώντας το χέρι της αγαπημένης του, και προτρέποντάς την να χαμογελάσει, ξεκινάει μαζί της ένα ταξίδι στο άγνωστο.

Βλέποντας την τελευταία σκηνή της ταινίας και ακούγοντας αυτό το υπέροχο -κατά τη γνώμη μου- τραγούδι -εσείς παιδιά δεν είστε υποχρεωμένοι να συμφωνήσετε μαζί μου- σκέφτηκα τον δρόμο που ανοίγεται μπροστά σας από σήμερα. Τον μακρύ και άγνωστο δρόμο της ζωής, που βρίσκεστε ακόμη στην αρχή του. Σκέφτηκα τις δυσκολίες που θα αντιμετωπίσετε, τις άσχημες στιγμές που θα συναντήσετε, τις χαρές που θα απολαύσετε και αναρωτιόμουν τι θα ήταν καλύτερο να σας ευχηθώ. Σκέφτηκα λοιπόν να σας ευχηθώ, όλη σας τη ζωή να την ζήσετε χαμογελώντας.

Σήμερα ξεκινάτε ένα υπέροχο ταξίδι. Ένα ταξίδι στο άγνωστο, για το οποίο ελπίζουμε ότι σας δώσαμε αρκετά εφόδια. Το ταξίδι αυτό σίγουρα δεν θα έχει μόνο ευχάριστες στιγμές. Θα έχει και πολλές δυσκολίες. Στιγμές σαν αυτές που νιώθουμε ότι θα λυγίσουμε, ότι δεν θα αντέξουμε. Αυτές τις στιγμές χαράζετε στο πρόσωπό σας

το χαμόγελο της αισιοδοξίας. Η θετική σκέψη θα σας βοηθήσει να υπερπηδήσετε τα εμπόδια, θα σας δείξει τον τρόπο να αντιμετωπίσετε τις λύπες και τις απογοητεύσεις.

Στη ζωή σας θα χαράξετε στόχους και θα παλέψετε για να τους πετύχετε. Κάθε φορά που θα πετυχαίνετε τους στόχους σας, το χαμόγελο της περηφάνιας θα σας συντροφεύει. Δεν είναι κακό να αισθανόμαστε περήφανοι για τον εαυτό μας, όταν έχουμε αγωνιστεί με έντιμα μέσα -προσέξτε, αναφέρομαι στην περηφάνια και όχι στην αλαζονεία.

Κάποιες στιγμές θα νιώσετε αδικημένοι. Μην καταδεχτείτε εκείνες τις στιγμές να πέσετε χαμηλά. Αντιμετωπίστε όσους σας αδίκησαν με το χαμόγελο της αξιοπρέπειας. Άλλωστε η αλήθεια αργά ή γρήγορα θα λάμψει. Οι πραγματικές αξίες πάντοτε αναγνωρίζονται και οι αδικίες αποκαθίστανται. Χρειάζεται όμως αρκετή υπομονή.

Να θυμάστε πάντα ότι αξίζει να παλέψετε για μια καλύτερη ζωή. Αξίζει σε όλους σας. Μακάρι το χαμόγελο της πίστης στα ιδανικά και στις ηθικές αξίες, που σας διδάξαμε, να σας θυμίζει το δρόμο της ζωής που πρέπει να ακολουθήσετε. Σας εύχομαι όμως από καρδιάς στην αρχή και στο τέλος κάθε μέρας της ζωής σας να κοιτάξετε στον καθρέφτη και με το χαμόγελο χαραγμένο στο πρόσωπό σας να δηλώνετε ότι πράξατε, όπως δηλώνει το αγαπημένο μου τραγούδι, “με τον δικό σας τρόπο”.

Σας ευχαριστώ πολύ